

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Marburg, 25/4/97

**ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ MARBURG**

Μετά τη συνέντευξή του, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης δέχθηκε τους Έλληνες που φοιτούν στο Πανεπιστήμιο του Marburg. (Φοιτούν 69, εκ των οποίων οι 21 παιδιά μεταναστών).

Τον Πρωθυπουργό προσεφώνησαν ο Έλληνας Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Marburg (στην έδρα του Αστικού Δικαίου, με ειδίκευση στο Δίκαιο των ΜΜΕ) κ. Γεώργιος Γουναλάκης και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών κ. Χρήστος Κοντοβασίλης (Φοιτητής Πολιτικών Επιστημών).

Ο Πρωθυπουργός, απευθυνόμενος στη συνέχεια στους Έλληνες Φοιτητές, είπε τα εξής:

“Αγαπητοί φίλοι,

Σας ευχαριστώ για την παρουσία σας. Είναι λίγο δύσκολο να πει κανείς πρόσθετα σε όσα έχει πει σήμερα το πρωί. Εγώ θα ήθελα, ίσως, να πω δύο λέξεις από τη δική μου περίοδο σπουδών.

Όταν ήρθε ο αδελφός μου, ο Σπύρος Σημίτης, ήταν ο πρώτος Έλληνας Φοιτητής εδώ στο Marburg. Και βέβαια, ήταν και από τους λίγους ξένους και υπήρχε μια μεγάλη περιέργεια, ποιοί είναι αυτοί οι ξένοι και ποιοί είναι αυτοί οι Έλληνες, οι οποίοι έρχονται στο Marburg.

Το Marburg τότε είχε μια Νομική Σχολή, η οποία είχε δύο πολύ γνωστούς καθηγητές. Τον Rudolf Rhainhard και τον Wolfgang Abendroth.

Ο Rudolf Rhainhard υπήρξε δάσκαλος μου και καθόρισε έναν τρόπο σκέψης κριτικό. Ήταν ένας καθηγητής αρκετά - θα έλεγα - πολιτικά συντηρητικός, αλλά ήταν όσον αφορά τη δουλειά του ιδιαίτερα προοδευτικός, με την έννοια του ότι επέμενε πάντα σε μια κριτική ανάλυση. Και αυτό έμαθα απ' αυτόν.

Και επίσης έμαθα εδώ στο Πανεπιστήμιο αυτή τη μέθοδο της κριτικής ανάλυσης και από έναν άλλο καθηγητή που είχα (ίσως, τον έχετε ακούσει,

-2-

τον ανέφερα) τον Wolfgang Abendroth, ο οποίος ήταν τότε, πολιτικά, στον προοδευτικό χώρο, στον αριστερό χώρο. Ήταν πρώτα στην τότε Ανατολική Γερμανία και είχε διαφύγει από εκεί γιατί ήταν να τον συλλάβουν, είχε έρθει στο Marburg. Αποτελούσε για τους συντηρητικούς της εποχής εκείνης ένα "κόκκινο πανί". Αποτελούσε για τους "κόκκινους" επίσης ένα "κόκκινο πανί". Και ήταν ό,τι έπρεπε για να εξηγήσει και να καταλάβει κανείς ότι σε αυτόν τον κόσμο δεν πρέπει να στέκεται κανείς στα δόγματα.

Λοιπόν, ένα που έμαθα εγώ και πιστεύω ότι είναι ένα χρήσιμο μάθημα για όλους, είναι ότι τα δόγματα δεν ωφελούν. Πρέπει να είμαστε πάντα ανοικτοί στο να βλέπουμε το διαφορετικό, το καινούργιο.

Και ένα δεύτερο, το οποίο έμαθα εδώ, είναι ότι η συνεργασία, η φιλία με τους Γερμανούς και τους άλλους ξένους είναι κάτι ιδιαίτερα χρήσιμο.

Είχα πάντα μια αντιπάθεια (μπορούσα να το πω έτσι) σε κλειστούς κύκλους δικών μας φοιτητών, οι οποίοι δεν έρχονταν σε επαφή με τη γύρω κοινωνία. Υπήρχαν κάποιοι δικοί μας, οι οποίοι έλεγαν "εγώ παίρνω μόνο το βαθμό και δεν χρειάζεται τίποτε άλλο". Εδώ δεν είναι κανείς - και θα μου επιτρέψετε να το πω αυτό - μονάχα για το δίπλωμα. Είναι για κάτι πολύ περισσότερο και πολύ ευρύτερο. Είναι η σύνδεση με το γύρω κόσμο, για να αισθανθείτε τους παλμούς και τα προβλήματα της κοινωνίας, στην οποία ζείτε.

Εγώ θα έλεγα ότι μπορεί κανείς να είναι πολύ ευτυχισμένος που βρίσκεται στο εξωτερικό, γιατί και εγώ ήμουν σε μια εποχή στο εξωτερικό που σπάνια πήγαιναν Έλληνες. Ήρθα, βέβαια, εδώ γιατί στην πατρίδα μας τότε επικρατούσαν άλλες συνθήκες, όχι συνθήκες ισοπολιτείας, οι οποίες ανάγκαζαν πολλούς να φύγουν τότε από την πατρίδα μας και να έρθουν στο εξωτερικό.

Λοιπόν, πρέπει να είναι κανείς ευτυχής που είναι εδώ και να το αξιοποιήσει αυτό, με το να συνδεθεί με το γύρω τον κόσμο και να ζήσει όσα το δυνατόν περισσότερα μπορεί.

Και το τρίτο που θέλω να πω, έτσι σαν νουθεσία (να χρησιμοποιήσω το φρικτό αυτό όρο !) καλό είναι να διασκεδάσετε και να περάσετε καλά, γιατί χρειάζεται κι' αυτό.

Μαρβούργο, 25 Απριλίου 1997

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ**ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΡΒΟΥΡΓΟΥ**

Η Ελληνική φοιτητική παρουσία στην πανεπιστημιούπολη του Μαρβούργου έχει τις ρίζες της στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας. Πολλοί Έλληνες φοιτητές επέλεξαν το Μαρβούργο ως τόπο των σπουδών τους και καταφεραν να διακριθούν ιδιαίτερα στα επιστημονικά και κοινωνικά δρώμενα της Ελλάδας και της Γερμανίας.

Ως πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Σημίτης. Ο κ. Σημίτης φοίτησε στα μέσα της δεκαετίας του '50 Νομικά στο Μαρβούργο μαζί με τον αδελφό του Σπυρίδωνα, ο οποίος εργάζεται στη Φρανκφούρτη ως καθηγητής των Νομικών και θεωρείται κορυφή στον τομέα της προστασίας δεδομένων.

Με αφορμή την σημερινή απονομή του τίτλου του Επίτιμου Διδάκτορα στον Έλληνα Πρωθυπουργό, επιθυμούμε εμείς- ο Ελληνικός Φοιτητικός Σύλλογος Μαρβούργου- να κάνουμε γνωστή την παρουσία μας.

Ο ΕΦΣ ιδρύθηκε το 1995 και είναι το όργανο αντιπροσώπευσης των Ελλήνων και κυπρίων φοιτητών του Φιλίππειου Πανεπιστημίου. Αριθμεί εξήντα μέλη, νυν και πρώην φοιτητές. Στόχο μας έχουμε θέσει την καλλιέργεια των σχέσεων των Ελλήνων φοιτητών μεταξύ τους, μέσω της διοργάνωσης κοινωνικών εκδηλώσεων, αθλητικών δραστηριοτήτων και της ιδιαίτερης υποστήριξης των νέων φοιτητών. Σκοπό έχουμε μεταξύ άλλων την προβολή του Ελληνικού πολιτισμού. Αυτό επιτυγχάνεται με την εκ μέρους μας διατήρηση της ελληνικής παράδοσης από τη μία και με τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων αναφερόμενων στην Ελλάδα από την άλλη. Τέλος, διαρκής είναι οι προσπάθειες του ΕΦΣ σχετικά με τη σύσφιξη και προώθηση των ελληνογερμανικών σχέσεων σε όλα τα επίπεδα, όπως το επιβάλλει ο ορίζοντας της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, αποτελεί για τον ΕΦΣ ξεχωριστή τιμή η δυνατότητα που του παρέχεται σήμερα να καλωσορίσει στο Μαρβούργο τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας καθηγητή κ. Κωνσταντίνο Σημίτη και να τον συγχαρεί θερμά για την ανακήρυξή του σε Επίτιμο Διδάκτορα των Νομικών Επιστημών του Φιλίππειου Πανεπιστημίου Μαρβούργου.